

2022. szeptember 26. hétfő

Zsolt 84,2-5: *Mily kedvesek a te hajlékaid, ó, Seregek URa! Sívárogoz, sőt eleped a lelkem az ÚR udvarai után. Testem és lelkem ujjongva kiált az élő Istenhez. Még a veréb is talál házat, és a fecske is fészket, ahova fiókait helyezi oltáraidnál, Seregek URa, királyom és Istenem! Boldogok, akik házaiban laknak, szüntelenül dicsérhetnek téged!*

Mk 3,13-19: *Azután felment a hegyre, és magához hívta, akiket akart. Azok pedig odamentek hozzá. Tizenkettőt választott ki arra, hogy vele legyenek, és hogy elküldje őket, hogy hirdessék az igét, és hogy hatalmuk legyen kiűzni az ördögöket. Kiválasztotta a Tizenkettőt: Simont, akinek a Péter nevet adta, Jakabot, Zebedeus fiát és Jánost, Jakab testvérét, akiknek a Boanergesz nevet adta, ami azt jelenti, „mennydörgés fiai”; továbbá, Andrást és Fülöpöt, Bertalant és Mátét, Tamást és Jakabot, Alfeus fiát, Tádét és Simont, a Zelótát, és a Karióti Júdást, aki aztán elárulta.*

Igehirdetés:

Tegnap kezdődött a teremtés hete. Ezen a héten érdemes fokozott figyelmet szentelnünk a teremtett világgal kapcsolatos felelősségünknek, felülvizsgálva szokásainkat, berögzöttségeinket. Hajlamosak vagyunk ezzel kapcsolatban két szélsőségre: a klímápanikra – mind meghalunk, és a klímaközömbösségre – rajtunk nem múlik semmi. Ezzel szemben, keresztényként nem kell beleesnünk egyik végletbe sem. Pont ettől óvhat meg minket a keresztény közösség, aminek megszületéséről halhattunk az evangéliumból.

Milyen ez a közösség? Isten akaratából létezik, az ő meghívása és nem a kölcsönös szimpátia hívja össze. Műveltségükben, foglalkozásukban, társadalmi elismertségükben, politikai hovatartozásukban is nagyon különböző embereket hív össze Jézus. A zelóta Simon és a vámos Máté egy közösségben majdnem olyan pikáns, mintha Gyurcsány Ferenc és Orbán Viktor elkötelezett rajongóit ültetnék egy asztalhoz. A keresztény közösséget nem társadalmi, nem vagyoni és nem is politikai érdekek és hasonlóságok kötik össze, hanem egyedül a meghívó és összetartó Jézus személye. És ez formálja őket valódi közösséggé, amiben el tudják majd engedni önző, vagy egyszerűen csak nagyon evilági céljaikat és alá tudják rendelni azt Isten Országá ügyének.

A keresztény közösség tehát egyszerre támogató és egyszerre kihívásokat adó létéről. Ha nem ad támogatást, nem nevezhető kereszténynek, ha nem ad kihívást, akkor valószínűleg inkább a megszokás tartja össze. A teremtés hete éppen ezért keresztény közösségeinknek, tehát iskolai közösségünknek is próbája. Nagyon sok véleménykülönbséggel találkozhattok majd ezzel kapcsolatban a héten. Van, akinek ez nagyon fontos, van, aki kineveti, aki bármivel is próbálkozik.

Nagyon fontos dolgot tanulhattok meg ezen a héten:

- Ki kell tudnunk állni a közösségünkben a teremtés védelme mellett. Be kell tudnunk vállalni az ezzel kapcsolatos konfliktusokat, akár a víz pazarlása, akár a szelektív hulladékgyűjtés, vagy más erőforrás pazarlása a téma.
- A szeretetről viszont nem mondhatunk le. A keresztény közösséget nem a kölcsönös szimpátia tartja össze, hanem a krisztusi, önfeláldozó szeretet.

Nem könnyű feladat, de pont ettől szép! Ráadásul megtanulhatsz általa egy nagyon fontos dolgot: közösségben élni csak úgy lehet jól és boldogító módon, ha szeretetben tudjuk felvállalni a konfliktusainkat! Márton Áron erdélyi püspököt Romániában a Ceausescu diktatúra idején nagyon sokat zaklatták az állam emberei, be is börtönözték, sok barátját, papját megölték. Ő azonban hű maradt Krisztushoz, és mindig udvarias volt fogvatartóival is. Amikor ez szemet szúrt valakinek és megkérdezte, hogyan tud ilyen nyugodt és udvarias maradni ezekkel a banditákkal, ő így válaszolt. A kompromisszum nem kenyerünk, de az udvariasságra a szeretet kötelez. Imádkozzunk!

